

кукумѣвки и куѣхѣ всѣка нощъ. Цѣлата махла вѣрваше, че баща ми ще умре, а и той самъ се бѣше отчаялъ. Азъ не се старѣхъ. Покачихъ се по хралупатото дърво въ градината и въ една дупка намѣрихъ петъ малки кукумѣвки. Тѣхнитѣ родители се раскрѣскахъ и хврѣкнѣхъ, но азъ ги не слушахъ — взехъ малкитѣ и ги занесохъ у дома. Мама прѣмрѣ отъ страхъ.

Азъ ги занесохъ въ избата, дадохъ имъ хлѣбъ, но тѣ не искахъ да ядѣтъ — види се, че кукумѣвкитѣ не ядѣтъ хлѣбъ. На другия день умрѣхъ отъ гладъ. Слѣдъ това старитѣ кукумѣвки се изгубихъ и не викахъ вече, а баща ми полегка легка оздравѣ. Ако не бѣхъ развалилъ гнѣздото на кукумѣвкитѣ, тѣ щѣхъ да викатъ всѣка вечеръ и баща ми отъ страхъ щѣше да умре.